

l'aveudebenicarló

SETMANARI D'INFORMACIÓ GENERAL I CULTURAL • DIVENDRES, 6 D'AGOST DE 2004 • NÚM. 445 • ANY X • 0.75 EUROS

MEDI AMBIENT: La Unió de Llauradors es pronuncia rebutjant la ubicació de l'abocador

**Segueix el descontrol
al Centre Comercial
Costa Azahar**

**Els veïns del litoral
nord de Benicarló pro-
testen amb pancartes**

445

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

2

EDITORIAL

Un cos nu d'un taller d'art ha provocat les iras de "quatre" feligresos, aconseguint que l'Ajuntament canvie de lloc l'activitat

3

EL TEMA

Feligresos, al marge de la Cúria benicarlanda, protesten per la presència d'una model nua al carrer i forcen el trasllat del taller de dibuix

6

SENYORA GARCIA

Carta del lector que analitza amb profusitat els continguts de la darrera Veu de Benicarló publicada

8

ABOCADOR MANCOMUNAT

El sindicat majoritari al camp valencià rebutja la ubicació de l'abocador de Cervera per les seues conseqüències sobre el camp benicarlando

15

CARTA

Els lectors denuncien els talls indiscriminats i sense control de carrers de la nostra localitat

Torna la censura

El trasllat del taller de pintura al natural a una zona més allunyada del centre de la ciutat arran de les protestes d'un grup de ciutadans ofesos per la presència d'un cos nu al mig del carrer ha decebut molta gent. Molesta un cos nu, però no fan nosa les escenes de dubtós gust que apareixen a la falla que els planten davant mateix de la porta de l'església, amb homes i dones despullats i comentaris on l'escatologia i la coentor són protagonistes.

Pensàvem que aquest tipus d'actituds de doble moral pertanyien a un

passat superat i oblidat. Però no és així. Es veu que entre nosaltres encara queda part d'aquells poders fàctics o "fuerzas vivas" que són capaços -encara- de manar molt per al que els convé.

Però tot i les protestes, el pitjor del cas -i més greu-, ha estat l'actitud dels nostres governants, amb l'alcalde al capdavant, cedint a les pressions d'un grup que es pensa que encara té autoritat per imposar les seues repressions. A alguns sí que els hem vist les seues intimitats. I no ens agraden.

laveudebenicarlo@eresmas.com

CARXOFA: En conserva, ben fresqueta de la nevera, que es com abelleix ara, una carxofa ben gustosa de benvinguda a **Natàlia Sanz**. Bé sap ella que aquesta modesta revista, ningú sap com ni per què, és una plataforma de llançament per a tots els periodistes que s'hi acosten. Tant de bo s'ho passe entre nosaltres tan bé com tots els qui s'hi han estat.

PANISSOLA: Un feix de panissoles per al responsable de fer itinerant l'activitat pictòrica en què una senyoreta posava despullada davant un grup d'artistes. Algú va protestar i algú va transigir. Però ja se sap que, "frente al vicio de pedir, está la virtud de no dar". Una mica més de personalitat, per favor. Ai senyora Traver, quines li'n passen !

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano
Exposició: Avda. Magallanes, 1
Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142
Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

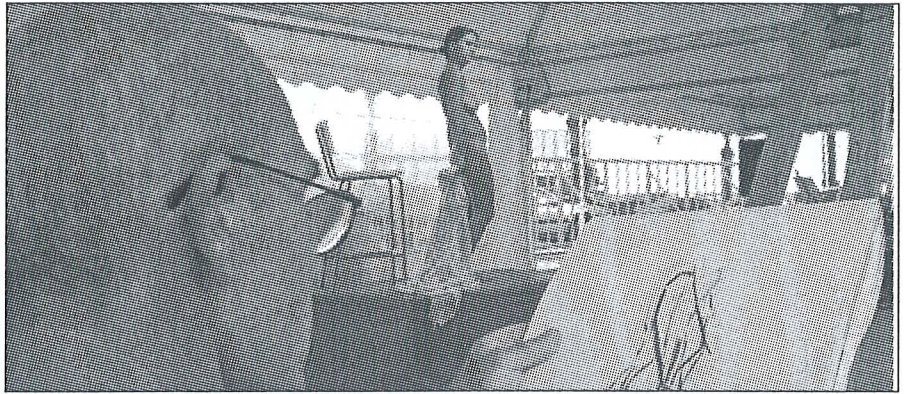

Feligresos contra l'art local

Alguns feligresos de l'Església de Sant Bartomeu de Benicarló han aconseguit que el taller de "Pintura al natural" siga traslladat de lloc. Així ho ha denunciat Lorena Oms, monitora del curs i impulsora d'esta iniciativa que compta amb el suport de la regidoria de Turisme de l'Ajuntament de Benicarló. El taller es va inaugurar dissabte 24 de juliol a la vesprada i estava programat per a dur-se a terme al llarg de quatre setmanes en uns dels carrers més cèntrics de la població, a les portes de l'Ajuntament i molt pròxima a la de l'església de Sant Bartomeu. Una model nua posava per a prop de vint alumnes, ansiosos d'aprendre una tècnica nova. Ara, el taller ha sigut traslladat a una plaça situada prop del port.

Lorena no eixia de la seua sorpresa quan dijous se li va comunicar que "havien protestes per part dels assistents a la missa que es va celebrar dissabte passat" i que es van trobar a l'eixida de la celebració religiosa amb què una model nua al mig del carrer. Els feligresos van fer arribar les seues protestes a Jaime Mundo, alcalde de Benicarló, a través d'una audiència que van demanar. En este sentit, els devots van qualificar el fet de "vergonyós" al considerar una falta de respecte que se celebrara prop de la porta de l'església.

La regidoria responsable de la realització del taller es va posar en contacte amb Lorena "i em van proposar que la model es tapara

La demostració cultural i artística es feia a un cèntric carrer de la localitat

amb un drap" possibilitat que va rebutjar de ple. "No era el que jo havia programat" assegura. Lorena es mostra molesta, sorpresa i indignada per esta situació ja que "açò s'ha d'acceptar com un acte cultural" i deixar de costat altres interpretacions amb connotacions pornogràfiques "que no tenen res a veure amb la proposta" ha dit. Assegura que inclús "s'ha intentat evitar que la model esiga en postures que es pugen interpretar com eròtiques" per a no donar peu a malentesos.

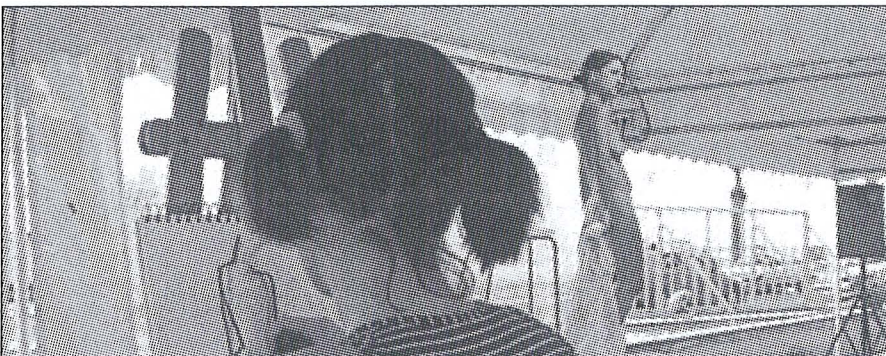
La monitora considera que "no hem anat a empenyar els feligresos de l'església" i s'erigix com a responsable de l'elecció de l'emplaçament del taller. "Ho vaig triar perquè és el centre cultural i de reunió del poble des de fa molts segles". En este sentit, no entén com és possible que "tots els anys es plante a la porta de l'església una falla en què apareixen escenes eròtiques moltes vegades i ningú diu res" i denuncia que "es

faça la vista grossa per a unes coses i per a altres no". Oms creu que el tractament que es fa en les falles no és el mateix que s'intenta mostrar en el taller i lamenta la situació a què s'ha arribat. El taller continuarà, no obstant, els dos pròxims dissabtes amb una model posant estupefacta per la reacció d'un determinat sector de la població benicarlanda.

Estranyesa

Per la saeua part Mossèn Tomas Mor, capellà de la Parròquia de Sant Bertomeu ha assegurat desconèixer que un grup de feligresos hagués anat a parlar amb l'alcalde, motivant que el taller s'haja tingut que traslladar. En qualsevol cas, Mor ha atribuït la iniciativa als "propis feligresos" i que "tot ha estat al marge del clero de Benicarló".

El sector polític ha valorat també la pol·lèmica sorgida. Des del Bloc s'ha lamentat que per culpa d'un sector molt minoritari s'haja de canviar una activitat cultural. José Luís Guzmán s'ha preguntat què passaria si un grup de feligresos protestara pel "top less" a les platges o si es queixaren pel contingut eròtic de les Falles. Guzman ha dit que Jaime Mundo i l'equip de govern no han actuat com s'espera d'un ajuntament modern i que no s'ha estat a l'altura de les circumstàncies.

Torna la censura en ple segle XXI. Per fer un curs, al carrer, de dibuix del cos nu

L'oposició sembla que s'acosta

El públic que va assistir el dijous a la nit al Ple de Benicarló, va tindre ocasió de comprovar novament l'acostament que s'està produint entre PSPV i Bloc per Benicarló, els dos partits en l'oposició. En este cas, ambdós van assetjar al Partit Popular en temes de gestió econòmica i urbanística. Fins a quatre mocions van ser presentades per l'oposició, dos per part del PSPV i dos pel Bloc, que van aconseguir, una vegada més, que els setze punts que incloïa l'orde del dia passaren a un segon pla. Les presentades per part del Bloc anaven encaminades a fiscalitzar la gestió del seu antic soci de govern, en minoria des de la ruptura de l'acord de govern que ambdós van aconseguir després de les passades eleccions municipals. Des d'eixe moment, el Bloc ha anat acostant postures amb el PSPV i les mocions s'han succeït en els Plens que s'han celebrat en la ciutat. A vegades, estes han sigut conjuntes, però quan han sigut presentades per separat, han comptat amb el suport de l'altre grup en l'oposició. Encara que ambdós formacions no volen parlar d'una moció de censura, l'acostament entre elles és més que evident i així queda patent durant la celebració dels plens.

COMPAREIXENÇA DE L'EDIL D'URBANISME

José Antonio Redorat, regidor d'Urbanisme de l'Ajuntament de Benicarló farà història en el pròxim ple municipal al convertir-se en el primer edil que compareixerà davant del Ple per a donar compte de les seues accions al front de la regidoria i de l'estat en què es troben diversos temes urbanístics. La petició es va fer per mitjà d'una moció que va presentar el Bloc per Benicarló. José Luis Guzmán, portaveu dels nacionalistes, reconeixia que les diverses peticions d'informació sobre temes urbanístics que han realitzat pels tràmits habituals no han donat els resultats esperats, ja que, segons va afirmar, "no se'ns ha facilitat encara". L'edil nacionalista es va emparar en "el dret a la informació que tenim tots els ciutadans" per a sol·licitar la compareixença de l'edil d'Urbanisme en el pròxim Ple. Guzmán va presentar una bateria de preguntes que Redorat haurà de contestar davant de la corporació i que fan referència a diversos aspectes urbanístics de la ciutat.

La llicència d'activitats i d'obres del Centre Comercial Costa de Azahar va ser la primera d'elles però Guzmán ha sol·licitat també informació sobre "l'estat en què es troben les llicències d'empreses que realitzen activitats qualificades com nocives, molestes i perilloses" davant de la sospita que algunes d'elles no tinguen els permisos necessaris. El Centre comercial va ser motiu d'una de les preguntes que va presentar el portaveu dels nacionalistes, que va demanar a l'alcalde li referira "les irregularitats i problemes" que han existit i que el primer edil va reconèixer públicament en l'últim Ple. A més, Guzmán demana que s'explique "les mesures que s'han adoptat per a solucionar-les".

La llista de preguntes inclou també a "les empreses que estan fent abocaments il·legals" que no s'adeqüen a la normativa i ordenances municipals. D'altra banda, les llicències d'obres són un altre dels temes que preocupen al Bloc. En este sentit, s'ha demanat explicacions respecte d'això de "expedients sancionadors pendents de tramitació". Algunes de les obres que s'estan realitzant en el nucli antic de Benicarló han despertat les sospites del Bloc i per això s'ha

demanat al regidor d'Urbanisme que present informació sobre "les obres d'urbanització pendent en el nucli antic i les obres privades sense llicència d'obres en el nucli urbà". Els afores de la ciutat no s'escapa del control que pretén establir el Bloc i així s'ha preguntat a Redorat sobre "les obres privades de llicència d'obra en sòl no urbanitzable".

Jaime Mundo, alcalde de Benicarló s'ha referit a esta petició com "un fet històric" ja que en la ciutat no ha comptat mai un regidor per a donar explicacions en el Ple sobre les gestions que realitza, encara que en alguna ocasió l'oposició ho havia sol·licitat. Per la seua banda, José Antonio Redorat no ha posat cap inconvenient a donar les explicacions oportunes perquè assegura que "no tenim res a ocultar i la meua compadecència serà una mostra de transparència".

MODIFICACIÓ PRESSUPOSTÀRIA

No és l'únic sistema de control que pretén establir el Bloc al seu antic soci de govern ja que també va presentar una moció en què se sol·licita una modificació de les bases d'execució del pressupost municipal encaminada a "fiscalitzar el compliment dels pressupostos". Els nacionalistes volen que els diners assignats en cada partida s'invertisca realment a allò al que es va consignar quan els pressupostos van ser aprovats i que no es realitzen transvasaments entre regidories "com passava abans, quan tenien la majoria absoluta" assegura José Luis Guzmán, portaveu del grup. Cal recordar que els comptes municipals per al present exercici es van aprovar quan el Bloc encara formava part de l'equip de govern amb el Partit Popular. En este sentit, els nacionalistes pretenen que "els objectius que nosaltres perseguïem quan es van aprovar els pressupostos es complisquen".

Francisco Pac, regidor d'Hisenda, ha acusat a l'oposició, ja que el PSPV va anunciar el suport a esta moció, de "fer comèdia en compte de gestió" i de voler complicar l'execució dels pressupostos que implicaria "el bloqueig en la gestió de l'Ajuntament". En este sentit, s'ha acordat deixar la moció damunt de la taula i sol·licitar un informe Intervenció per a veure com pot afectar el normal desenvolupament de la gestió municipal esta modificació.

LES FRASES DEL PLE:

JAIME MUNDO, ALCALDE DE BENICARLÓ
"Vostés tenen la majoria i poden demanar el que vullguen"

ENRIC ESCUDER, PORTAVEU DEL PSPV
"Si busquem les pessigolles, ho farem del tot"

JOSE LUIS GUZMAN, PORTAVEU DEL BLOC
"Les propostes que porte el PSPV que siga possible tirar endavant amb romanents, les recolzarem"

Els veïns del litoral estan farts

Els veïns de les partides Riu, Surrach i Aiguaoliva, van inundar diumenge la zona de pancartes de protesta contra l'abandó que per part de les administracions asseguren estan patint. Al voltant de mil dos-centes persones viuen en esta zona de Benicarló i l'estat de degradació en què es troba a causa de la regressió marina està provocant que "perdem les nostres propietats particulars per culpa dels temporals marítims", ha assegurat Manuel Roca, president de l'associació.

La proximitat de les edificacions al mar i la regressió de la línia de costa fa que, cada vegada que hi ha un temporal, l'aigua inunde les seues cases i els seus camps, provocant quantioses pèrdues als veïns. Els problemes que assoten esta zona, són, no obstant, de diversa índole. Els afectats es queixen de l'abandó que patixen des de fa trenta anys per part dels diferents grups polítics que han ostentat el govern municipal. En este sentit, van mostrar un pla datat en 1.973 en el que es qualifica la zona com "turística". En aquell moment, la zona era urbana. No obstant, han denunciat que "va canviar l'ajuntament i es va tornar a convertir en rústica". Des d'eixe moment, asseguren, els problemes s'han succeït. Les tres partides, a l'estar qualificades com a rústiques,

no gaudixen de les infraestructures mínimes d'altres zones de Benicarló.

Una canonada d'aigua potable és l'únic servici amb què compten. Els fanals són escassos i els camins "de carros". En este sentit, José Mundo, un dels veïns afectats, denunciava que "si en ma casa hi ha un incendi, no pot entrar el camió de bombers" a causa de l'estretor del camí, que impediex també l'entrada d'ambulàncies a diverses vivendes de la zona nord. Els veïns reclamen que "es revise ja el PGOU i que la zona es qualifique com urbanitzable" el que suposarà, al seu entendre, la dotació amb els servicis mínims necessaris per a qualsevol zona habitada. Per això, s'han oferit a participar en la revisió del Pla i han demanat al consistori que els remeta per escrit el seu projecte per a esta zona.

L'última acció que els veïns van mamprendre abans de la plantada de pancartes que van dur a terme

diumenge va ser "un escrit que amb data nou de juny es va remetre a tots els grups polítics amb representació en l'ajuntament" i que encara no ha sigut contestat per cap d'ells, segons han lamentat. Els punts més destacats que els veïns reclamen són "la requalificació del sòl no urbanitzable que existix en l'actualitat per sòl urbanitzable i que el nou PGOU contemple en este àmbit una zona residencial de qualitat i baixa densitat".

Així mateix, sol·liciten la canalització del Riu Sec, que desemboca en este tram del litoral benicarló i la construcció d'un pont per a creuar la desembocadura. Per això, han instat al consistori a prendre exemple de les obres realitzades en el Riu Servol a Vinaròs, on el consistori va aconseguir que la Confederació Hidrogràfica del Xúquer construïra la canalització i els ponts corresponents per a salvar l'accident geogràfic.

ALGUNES DE LES FRASES

L'Ajuntament s'en riu de la Partida Riu

Riu, Surrach, Aiguaoliva: també som Benicarló

Terol existeix, la costa nord també

Solucions abans que la mar arribe a N-340

Tolito

Els propietaris de la costa nord de Benicarló estan farts. Han omplert de pancartes reivindicatives la zona per a que la seva queixa es faci pública. "L'Ajuntament se'n riu de la partida Riu" o "Regeneració ja!" són dos dels nombrosos lemes que han penjat. També han convocat a la premsa comarcal i han explicat els motius que els han dut a mobilitzar-se. Demanen un pla turístic, la regeneració de la costa i acusen a tots els grups polítics de l'Ajuntament d'haver-los abandonat. Uns per omissió d'actes i altres per renunciar a la protesta. No es troben representats per cap d'ells. Es senten oblidats per les administracions públiques. Decebutos. Addueixen que fa massa temps que

prediquen al desert i comparen situacions paral·leles de poblacions veïnes que els encenen els ànims. Han decidit sacsejar la tranquil·la bassa d'oli popular i amenacen que les pancartes només siguin un primer pas.

El sr. Mundo ha reaccionat ràpidament i els ha convidat a reunir-se. Tanmateix ha tranquil·litzat a l'opinió pública local dient que l'assumepte està en vies de solució. Tot controlat, ningú es posi nerviós. Ara bé, ell i l'equip de regidors del Partit Popular han aprofitat també per a manifestar estranyesa i estupefacció davant d'aquests fets. Els ha desconcertat la rebel·lió veïnal. O, al més pur estil Fungairiño, s'han sorpresos en descobrir un riu Sec i una mar Xica?

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 444

text EL LECTOR

Per fi he descobert que aquell missatge críptic que vaig llançar fa tres o quatre setmanes no ha arribat al seu destinatari i ja dubto que li arribe per aquest mitjà. És increïble fins a quin extrem podem arribar les persones per no se sap què a l'hora que es conjuga en tots el seus temps i modes el verb "llepar". Fi dels missatges críptics.

He de reconèixer que això de la moció de censura ja no m'interessa massa, que passo una mica del tema. No sé a qui se li haurà acudit això de cupido, però em sembla que li pega més allò de los amantes de Teruel. Jo, com sempre, diré la meua. Penso que el més perjudicat, si cap, de la presumpta i nonata moció de censura no és altre que el partit que té nom de totxo. El Psoe ho sap de la mateixa manera que sap que tenen un mínim considerable de votants i que, algun dia, poden tornar a manar. En canvi, el Bloc està més cremat que la pipa de Kif malgrat el que diu Quiteri a la magnífica entrevista que li fa Noemí Oms a les pàgines centrals. La veritat és que això de la política cada dia em cansa més i m'avorreix. Encara més a l'estiu.

Robespierre s'ha superat. Descriu a la perfecció el tarannà, idiotincràsia i forma de ser dels del poble de més nord. Li sobra la raó. Ells tot ho fan bé perquè no fan res, i les poques coses que fan, sembla que siguen les millors de l'univers. Se saben vendre molt bé. Molt de màrqueting i poca xitxa. Però la gent s'ho creu.

Això de les obres de pavelló és un altre embolic que sembla que no s'acabe mai. Balls de xifres, acusacions, que si no hi ha diners, que si ho pagarà no sé qui, que si no ho pagarà. Un diu que les coses s'han de fer bé, però que les obres han d'estar acabades a finals de mes a l'hora que diu que es poden aturar les obres per falta de pagament a l'empresa constructora... No ho entenc. Fa l'efecte que tots vulguen quedar bé amb algú. Jo penso que correm massa i que tant de bo no passe res del que ens hagem de penedir en un futur.

Veig que Noemí s'ha acomiadat de la seua revista amb una sucasa entrevista a Quiteri. La veritat és que l'he llegida amb molt d'interés perquè les preguntes i, sobretot les respostes, s'ho mereixen. Quan sembla que tothom pensa que aquesta formació política té poca cosa a fer, Ferrer diu la seua amb el conven-

ciment de ser el portaveu d'una força en creixement, amb un visió molt optimista del futur. Val la pena llegir-la.

Veig l'anunci del festival de música de Peníscola. El gran problema per a gent com jo no és altre que l'aparcament. Fins i tot val la pena anar-se'n i tornar a peu, perquè a eixe poble no hi ha manera de trobar quatre metres lliures per tal de deixar el cotxe. Volen començar la casa pel terrat i això té la seua dificultat. Una vegada més, malgrat el magnífic festival de música, pobra Peníscola! A saber on la portaran tota aquesta colla d'especuladors que han aparegut en quatre dies, l'han omplert de formigó i han pagat fortunes per terrenys que abans no valien res. Els actuals governants d'aquesta ciutat seran severament castigats per la història.

Magnífics tots els col·laboradors de la setmana. Suposo que el Mussol tornarà a aparèixer quan el tema exposat li afecte directament. Mentrestant, roman-drà al seu niu fent compte dels cadellats musolets.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA.
Fatal, els accents, fatal.

La Veu de Benicarló

amb l'esport local

subscriu-te !!

Exilis

text CARLES LLUCH

Segons el diccionari (perquè en valencià ja tenim diccionaris solvents, no hem d'esperar cap salvadora Acadèmia Valenciana de la Llengua), un "exili" és l'"expatriació, voluntària o forçosa", "obligació de viure fora d'un lloc, lluny d'una persona, que hom enyora".

Hi ha un període de la nostra història cultural (que no en parlen mai a Canal 9), que a mi particularment m'atrau molt: és l'exili. Milers de catalans i valencians van haver d'anar-se'n del seu país en acabar la guerra civil, per por a ser represaliats pel seu ideari. Però paral·lelament començava un altre exili, que anys després l'historiador de la literatura Joaquim Molas batejaria com "l'e-

xili interior". Era el que va patir la gent que es va quedar, però sense la possibilitat d'expressar les seues idees, d'usar la seua llengua, de ser lliures: el franquisme ho impedia.

A mi aquesta idea de l'exili interior m'apassiona (i ja una vegada en vaig parlar a *La Veu*). És l'estat d'aquell que se sent estranger en el seu propi país, perquè la situació política o social el fan sentir rar. És la sensació que hom té quan creu que tot el món va en una direcció i ell no s'hi sent a gust, i tant si fa com tothom o no, se sent incòmode, estrany. L'exili interior el viuen les persones a qui no agraden moltes coses que veuen, però se senten impotents, perquè se senten sols. Creuen que és molt difícil canviar res.

Als anys quaranta, molta d'a-

quella gent s'agrupava en petits grups clandestins, en pisos privats, per a parlar de política, de llengua, de cultura. Així no se sentien tan sols, i alimentaven una esperança per al futur. Aquelles reunions eren com illes en l'oceà, oasis en el desert.

He pensat de titular aquesta nova secció (que espero que tinga una certa continuïtat) "Exilis", perquè la majoria de temes que em motiven a escriure em fan sentir com un exiliat interior. O perquè la utilitzaré per parlar de temes (literatura, llengua, societat, què sé jo) que, a fora, no se'n pot parlar; com si *La Veu* fóra una tertúlia clandestina de la postguerra.

I així potser entre els exiliats ens anem fent companyia.

Steely Dan "Gauchó", 1980

La meua banda sonora

Si dels llibres *El Quijote*, dels cotxes el *Rolls* i de la mar el mero, si fórem capaços de disposar qualitativament i en forma de piràmide de tots els grups musicals que ho han estat del món i encara ho són, a la basa fàcilment ens trobaríem amb *Camela*. Però, qui n'ocuparia el vèrtex superior? Sens dubte, *Steely Dan*.

I si bé és ben cert que això que avui coneixem per música moderna va començar a la terreta de la *Pèrfida Albión*, ningú com *Steely Dan* ha estat capaç de crear una música tan elaborada, tan original i de tanta qualitat.

Des dels seus inicis cap allà els setanta, i després d'haver begut de les fonts del jazz, *Donald Fagen* i *Walter Becker* de seguida van tindre clar el tipus de música que volien fer.

Tot i que es van conèixer a Nova York, aviat es van traslladar a Los Angeles i aquest fet fa encara més meritòria la seua carrera: la seua proposta va ser l'antítesi de la música "beach" que proliferava per aquells indrets.

Malgrat que al principi no van ser acompanyats per la sort, el 1970 se'ls va encomanar la composició de la pel·lícula "You gotta walk it you talk it" i el 1972 va aparèixer el seu primer LP, "Can't buy a thrill", el primer single del qual -i també primer tall de disc-, "Do it

again" va arribar fins el número quatre de les llistes americanes. El van seguir "Countdown to ecstasy" (1973), "Pretzel Logic" (1974), "Katy Lied" (1975), "The Royal Scam" (1976), "Aja" (1977) i "Gauchó" (1980). Precisament amb aquest àlbum que avui recomanem, "Gauchó", van anunciar la dissolució del grup.

És doncs "Gauchó" el final d'una etapa de nou anys que no reprendran fins molts anys més tard, amb la publicació dels dos darreres àlbums: "Two against nature" (2000) "Everything must go" (2003), tots ja fora del seu habitual segell discogràfic, MCA.

Tot i que haguérem pogut triar qualsevol dels seus primers discos, "Gauchó" representa el final d'un fructífer període, ple d'èxits i grans cançons, com la magistral "Deacon Blues", inclosa a "Aja". Si a tota la seua obra és marca de la casa, a "Gauchó" es fa encara més palesa la cura, la complexitat i l'exquisitat amb què es resol cada tema, des del primer cop de bateria de "Babylon sisters" fins la darrera nota de "Third world man", passant pel que va ser single de l'àlbum, "Hey nineteen" o gaudint dels més de set minuts de "Glamour Profession". Un disc absolutament soberbi.

J. COS

Servei de guarderia a la platja

La platja del Morrongo de Benicarló compta des d'ahir amb servei de guarderia. Una coordinadora i cinc voluntàries de Creu Roja són les encarregades de cuidar els xiquets que s'acosten a disfrutar de les instal·lacions, dotades amb jocs infantils. Aahir, després d'anunciar-se per megafonia la seua inauguració, van ser molts els xiquets que es van acostar acompanyats dels seus pares, que van mostrar la seua satisfacció pel nou servei. "Els xiquets juguen mentres nosaltres disfrutem un estona de la platja" explicava una de les mares. La guarderia estarà oberta durant tot el dia i ve a complementar els servicis que oferix als banyistes la platja del Morrongo. Entre ells, una biblioteca en què es pot llegir la premsa diària

i una cadira amfibia que permet el bany als discapacitats.
Natalia Sanz

Tanques

Són les vuit i quart i en quinze minuts tinc temps de fer-me un cafè i arribar amb temps de sobra a la feina. Pujo al cotxe i poso la ràdio, capficada encara a continuar vomitant conclusions contradictòries de la comissió de l'11-M. Surto de l'aparcament. Ja damunt la vorera veig que al mig del carrer hi ha un immens camió també vomitant, formigó en aquest cas. Miro cap a l'altre costat, direcció prohibida, i veig la cruïlla amb Joan XXIII obstruïda per dos tanques grogues. No hi ha més remei que tractar de sortejar l'obstacle més accessible i lleuger, encara que haja de contravenir el codi de circulació. Arribo davant les tanques. Estan lligades pel mig amb un plàstic suposo que perquè no se les emporte ningú cap a casa, lligades amb molt mala bava. El nus no em permet moure'n només una i tindre l'espai suficient com perquè pugua passar el cotxe. Renego. A última hora, burxant burxant, aconseguixo separar-les. Torno a pujar al cotxe. Acebes ha aguantat com un jabato i, per tant, no ha mentit. Es fa tard, adéu cafè. Salvo els obstacles i em quedo al mig de Joan XXIII en una posició inversemblant, mirant cap al costat que no havia de mirar, cap al camí la Mar. El conductor d'una furgoneta de repartiment m'etziba un prolongat toc de clàxon. Faig les maniobres pertinents. Deixo el cotxe sobre un pas de vianants i torno per tal de restituir les tanques a la posició de veritable impediment. Acebes no es contra-

diu, però contradiu els que li han estat fidels. El repartidor se m'acomiada amb una nova tocata de botzina. Que es faça fotre, com jo. Resignat al dejú, enfilo el camí de la fàbrica. Travesso un carrer i un altre, giro cap avall. Un jove operari de la construcció armat amb un senyal de trànsit del tot a cent protegeix una formigonera (la mateixa d'abans?) i m'obliga a refer el meu camí per Iecla. Acebes no ha vacil·lat gens, ni s'ha contradit, un jabato, Acebes. Segur que faig tard. D'ací a tres minuts hauria d'estar amb la granota posada i havent pres un cafè. No podrà ser. Ni la granota posada ni el cafè. Premo l'accelerador més del que toca. Per fi endreço la ruta, ja estic a l'avinguda Maestrat. Potser només un o dos minuts tard, baratar les vegades que he arribat enjorn. Només una cruïlla més, travessar la general i ja està. Però no. Hi ha dies que valdria la pena no alçar-se. Unes tanques lligades pel mig amb molt mala bava m'obliguen a desviar-me novament. Una formigonera (la mateixa d'abans i d'abans?), bossa que bossa sobre uns immensos recipients grocs.

No puc més. Me cago en el jabato d'Acebes, me cago en tots els tertulians, me cago en com sóc de desgraciat d'haver de treballar i me cago en la mare que ha partit el tio que em persegueix i cada vegada que sap que agafo el cotxe posa dues tanques grogues al mig de carrer, lligades pel mig amb molt mala bava, perquè jo m'haja de cagar en tot.

J. Soto

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO
FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors/ S
BARBERÀ, PERE
XAVIER BURRIEL,
CARLES LLUCH
LLUCH, JOSEP V.
LOS COS
Fotografies/ L
FERRER I JU

Tafaners

La trama és pròpia d'una novel·la d'Agatha Christie. Una junta de portaveus on no ho són tots els que hi ha; una reunió sense secretari en què un dels regidors alça acta; un paper que no és una acta sinó un resum, que no el té ningú però a tots l'han donat... Tot plegat més propi de la picaresca de poc calat que de la genial autora.

En dos voltes pel poble els tafaners han pogut constatar que no han servit de res els canvis que havien de posar ordre al caos circulatori. L'illa de davant del Viciat és més una invitació a provar la suspensió del 4x4 que una altra cosa, l'entrada a la ciutat des de València a la nit és estreta com gola de llop... No hi ha apar-

caments per a grans camions? I no cal dir res de l'aventura de circular per l'avinguda Marqués de Benicarló. On són els municipals?

L'accés al centre comercial de l'Azahar des de Benicarló continua sent un joc de ruleta russa. El cartell no té cap il·luminació. L'altra nit davant d'un tafaner un

cotxe de Bilbao va passar de llarg de l'infame pas sota la carretera perquè no volia creure que aquell forat de guyere era l'entrada al resplendent empori del gasto. Després, marxa enrere, va recular.

Sempre havíem pensat que els pescadors de canya eren gent pulcra i assossegada però no deu ser així vist l'estat en què troben la platja de la mar Xica els banystes al matí: capsetes de cuc, pots de begudes espremuts, papers d'al·luminí, rosegons de pa, oli de sardines... De tot deu haver però els millors segur que es concentren allí.

La Unió contra la ubicació de l'abocador mancomunat

La Unió de Llauradors de Benicarló s'oposa a la construcció de l'abocador de les Basses pels següent motius: 1. Existència d'informes contradictoris sobre la idoneïtat dels terrenys per a la ubicació de l'abocador. 2. Proximitat geogràfica dels terrenys agrícoles tradicionals de Benicarló i Peníscola. 3. Existència sota el punt d'ubicació de l'abocador de grans aqüífers que alimenten gran part de la plana Vinaròs-Peníscola i, que s'estenen fins la plana, d'Orpesa-Torreblanca. 4. Proximitat a l'abocador de pous de gran cabal que confirmen l'existència de corrents d'aigua subterrànies importants, entre ells el pou que subministra l'aigua potable a la ciutat de Benicarló. 5. La inexistència de garantia alguna que en un futur no molt llunyà els lixiviats de l'abocador no contaminin

els aqüífers anteriorment citats, contaminant la pràctica majoria de les aigües que actualment utilitzen les poblacions de Benicarló, Peníscola i Càlig, i podent dur a la desaparició a l'important sector agrícola de la comarca, incloent la afamada "Carxofa de Benicarló". 6. La irreversibilitat del procés de contaminació una vegada s'hagi engegat l'abocador.

Per tot això, la Unió de Llauradors de Benicarló considera que NO es deu continuar amb la pretensió de construir l'abocador en aquesta ubicació, que obeeix a interessos polítics i econòmics, i advocar pel sentit comú, situant l'abocador en els terrenys més idonis per a aquesta fi.

Unió de Llauradors de Benicarló

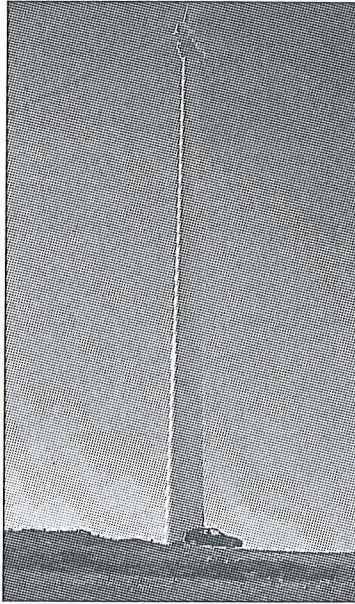
USANNA ANGLÉS, JOSEP BAUSA, VICENT BORRÀS, NOEMÍ OMS, EL MUSSOL, RAMON PARÍS, OLGA TAUS, TOLITO, JUAN CARTA I EL SAMARUC, LUISA GARCIA, VICENT JUAN CARLOS COSTA

Administració, subscripcions i publicitat/
964.82.84.68
Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL.
SANT BLAI N. 2 12580 Benicarló

LA VEU respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. LA VEU es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

600 aerogeneradors a l'interior de Castelló (1)

La tramitació i desenvolupament del Pla Eòlic Valencià (PEV) està arribant a la seva fi i prompte s'alçaran uns 600 gegantescs molins (aerogeneradors) per les carenes de les comarques interiors de Castelló. S'han produït les protestes dels veïns, ajuntaments i grups ecologistes per una acció que transformarà greument el seu paisatge i condicionarà el seu desenvolupament turístic. Un cas més d'explotació de l'interior valencià per part de les comarques litorals que afegir al despoblament, l'embassament de Cortes de Arenoso, les mines d'argiles dels Ports i Alcalatén, la presó d'Albocàsser o els abocadors de residus? Recentment, s'ha conegut l'avantprojecte de Capital Energy SL d'instal·lació d'un parc eòlic marí a uns quatre quilòmetres de les costes del Baix Maestrat i ja s'han escoltat les protestes del sector pesquer i del grup ecologista APNAL.

Amb l'Acord de 26 de juliol de 2001, el Consell aprovà el PEV com a pla d'acció territorial sectorial de la Llei 6/1989 d'Ordenació Territorial per a regular la instal·lació de parcs eòlics. Es divideix el territori valencià entre els que tenen recursos eòlics "aprofitables" i els espais exteriors a aquests. Dins dels primers, es distingeixen les zones no aptes -espais naturals protegits-, aptes amb prescripcions -no compleixen cap criteri d'exclusió però tenen certs valors mediambientals- i aptes. Els parcs eòlics s'implantaràn sols sobre sòl no urbanitzable o urbà qualificat com d'ús industrial. La distància mínima d'un parc eòlic al sòl urbà residencial serà de 1000 metres; per a una depuradora d'aigües residuals és de 2000 m, curiós. Tot parc eòlic implicarà la qualificació del sòl com urbà industrial amb la prohibició d'activitats hostaleres, turístiques... Es determinaren 15 zones aptes amb un

nombre màxim de 2720 aerogeneradors i una potència de 1695 Mw, l'equivalent a una gran central nuclear. Per a l'interior castellonenc es delimitaven 6 zones amb un nombre màxim de 970 aerogeneradors. Seria el sector privat exclusivament l'encarregat de dur a terme el PEV. El 31 de juliol de 2001 s'obrí la convocatòria pública per l'execució del PEV.

Hi hagué moltes crítiques al PEV. Ecologistes en Acció demanava una nova política energètica amb promoció de l'estalvi energètic i de totes les ER i on estiga inserida l'energia eòlica. Que la determinació de les zones aptes es basava en un mapa eòlic poc concret. Que s'excloueren les zones amb alt valor paisatgístic a més dels espais naturals protegits. CCOO denunciava que el PEV no reduirà les emissions de CO2 i sols cobrirà l'increment de la demanda elèctrica. El BloC demanava la participació dels ajuntaments afectats en l'elaboració del PEV. L'ajuntament de Vilafranca demanà declarar com a zona no apta l'entorn del Tossal de Coder de gran valor ecològic.

Encara que el PEV sols satisfieia en part les peticions empresarials (3000 Mw), és evident la inspiració del sector privat en la seva concepció. No es consensuà la seva elaboració en cap altre sector de la societat com ajuntaments o ONG. El PEV no s'insereix en cap política energètica coherent de promoció de les energies renovables ni de reducció de les emissions de gasos d'efecte hivernacle. Moltes zones de l'interior valencià va rebre els molins com la seva salvació econòmica sense ser conscient de que estaven hipotecant el seu escenari visual. La implantació de l'energia eòlica al País Valencià s'està fent des de l'òptica exclusiva del negoci a curt termini.

Esperem que tot plegat no es transformi en un refús de les energies renovables.

Pere Bausà

L'any 1997, la Conselleria d'Indústria valenciana elaborà, amb Iberdrola, el Mapa Eòlic Valencià, on s'establien quatre zones aptes poc concretes: els Ports-Maestrat, la Vall d'Aiora i les Marines Alta i Baixa. Moltes empreses estaven realitzant els seus estudis de determinació d'indrets adequats. Aquestes tractaven d'assegurar acords amb particulars i ajuntaments per a tots els emplaçaments adequats amb ofertes econòmiques importants. A finals dels noranta, es presentaren més de 400 projectes de parcs eòlics al País Valencià, sobretot a les comarques de l'interior i del nord. Els ajuntaments pactaren amb les empreses al marge de la Generalitat. Els ecologistes demanaren que es frenés l'especulació i la creació d'expectatives amb promeses exagerades i que es regulés la implantació dels parcs eòlics. Sols s'arribà a instal·lar-se un parc eòlic a Bunyol que, actualment, té 25 aerogeneradors i 21 Mw de potència. A finals de 1999, la Generalitat impulsà una moratòria sobre la instal·lació de parcs eòlics per a elaborar el PEV.

Entre Quevedo i Chiquito

Els dies gloriosos

19 - VII - 2004

Joaquín Mas Catalán va ser un soldat republicà que en acabar la Guerra Civil va marxar exiliat a França, allí va caure presoner en mans de l'exèrcit alemany el 22 de juny de 1940, i va ser deportat primer al camp de concentració a Mauthausen, i després a Gusen I on va estar fins el 5 de maig de 1945. El protagonista d'aquesta història té encara un germà a Benicarló i diversos nebots, un d'ells, Xavier, és cunyat de Manel Joan i Arinyó a qui li va passar les notes del captiveri del seu oncle, que l'escriptor de Cullera ha novel·lat en una impressionant història: 10.193 Escuma de mar, publicat per Perifèric Edicions. La lectura d'aquest llibre supera de sobres la visió de l'Infern que tots tenim en el nostre imaginari, el camp de concentració de Gusen I va ser un autèntic infern a la terra, els presoners eren reduïts a simples números i quan ja no aprofitaven per a res els cremaven en un forn i desapareixien com "escuma de mar". La lectura d'aquest llibre en mostra que la maldat humana pot arribar a no tenir límits, però també la capacitat de resistència i de lluita per la llibertat. Manel Joan i Arinyó ha escrit aquest llibre per a contribuir a la denúncia dels crims del nazisme, i també per recordar i homenatjar les víctimes. Noble propòsit, cal no oblidar.

21 - VII - 2004

Anem a veure Rafael Álvarez "El Brujo", un espectacle atractiu a priori, Quevedo, Cervantes, Santa Teresa, San Juan de la Cruz o Fray Luis de León sembla que tindran molt de protagonisme en la seua actua-

ció. I si bé comença amb una interessant reflexió sobre la paraula, i amb una visió alternativa dels clàssics, amb algun acudit fàcil de cara a la galeria, en la segona part El Brujo es transforma en un *friki* del programa de Jesús Quintero, o pitjor encara, en Chiquito de la Calzada. Frustrant i incoherent amb el que va declarar en la roda de premsa.

23 - VII - 2004

La dècada dels setanta i principis dels vuitanta va ser l'època daurada del cinema alemany, amb un vaixell insígnia, R.W. Fassbinder, però amb altres directors força destacats com ara

Wim Wenders, de qui veig aquesta nit "El amigo americano", rodada l'any 1977 i basada en la novel·la de Patricia Highsmith "Ripley's game", que enguany hem pogut veure amb una nova versió signada per Liliana Cavani i amb un magnífic John Malkovic en el paper de Tom Ripley. En la versió del director alemany el personatge de Ripley és interpretat pel no menys magnífic Dennis Hopper. "El amigo americano" és una reflexió sobre la por, "no hi ha res a témer excepte la por", diu Ripley en algun moment de la pel·lícula, i també sobre la reacció de les persones en situació límit i sobre la identitat, "cada vegada tinc menys idea de qui sóc jo o de qui són els demés", diu el personatge interpretat per Dennis Hopper. Un bon exemple de cinema negre europeu, amb homenatges, ara en diuen cameos, a dos clàssics del gènere Nicholas Ray i Samuel Fuller.

Josep Manuel San Abdón

7 dies

Divendres passat vaig anar a la presentació de la nova revista d'informació local "Set dies. Actualitat de Benicarló". La responsable de la meua presència va ser la ja excol·laboradora de **La Veu** Noemí Oms, que em va convidar expressament. L'acte, tot i comptar amb la participació activa de quatre persones, va ser exageradament breu. La taula estava composta per l'editor, la directora, el cap de redacció i una comercial. Tots quatre van dir la seua fent bona la dita de Baltasar Gracián.

Com a nota destacable, l'editor va dir que pròxima-

ment la revista es faria tota en colors. Com nosaltres, vinga. Entre el nombrós públic vaig veure polítics, periodistes, parents, col·laboradors de la nova revista, representats d'altres mitjans de comunicació i alguns desconeguts que no sabia qui eren. Vaig agafar un exemplar -era de bades- i el vaig fullejar. El format recorda no sé quina revista del cor i el contingut és majoritàriament de caire "vida social". Em va impressionar, sobretot, una foto on es veia una pancarta que deia Benicarló con España, toooooooma.

En acabar els parlaments la directora ens va convidar a un refrigeri al que no em vaig quedar perquè tenia un sopar. Desitjo llarga vida a la nova publicació. Sobretot per la seua directora.

El CNB clou la temporada

text CN BENICARLÓ

F El Club de Natació Benicarló va tornar a dominar en la XLIV Travessia al Port de Vinaròs i IX Trofeu Ciutat de Vinaròs de natació aconseguint 3 ors, 1 plata i 3 bronzes en les diferents categories celebrada el passat dia 1 i trofeu com a equip de major participació. Els 28 nedadors participants del Club de Natació Benicarló d'un total 170 van acabar la temporada gaudint d'aquest esport en un dia extremadament calorós i disputat amb altres Clubs de Natació de renom com el CN Tarraco i el CN Sabadell així com l'assistència de la campiona mundial Esther Núñez i la degustació de meló de moro per als participants, pares i

resta assistenta que va ser d'agrair.

No cal ni dir-ho que el CN Benicarló travessa un bon moment i que millor estandard que els resultats al llarg de tota la temporada que ahir va finalitzar.

Al finalitzar la travessia, els participants es van desplaçar al Restaurant del Club de Tennis de Benicarló per a gaudir d'un dinar

de germanor

200 METRES

BRONZE MAR SENEN PROMESES FEMENÍ 5,22

800 METRES

BRONZE ALBERT ASTOR PREBENJAMÍ MASCULÍ 12,53

OR RAQUEL FABREGAT

PREBENJAMÍ FEMENÍ 10,04

OR FERRAN REMOLINA

BENJAMÍ MASCULÍ 8,47

OR SUSANA DEL OLMO

BENJAMÍ FEMENÍ 8,47

BRONZE PAULA SAURA

BENJAMÍ FEMENÍ 9,26

2000 METRES

PLATA MIGUEL PIÑANA

ALEVÍ MASCULÍ 25,09

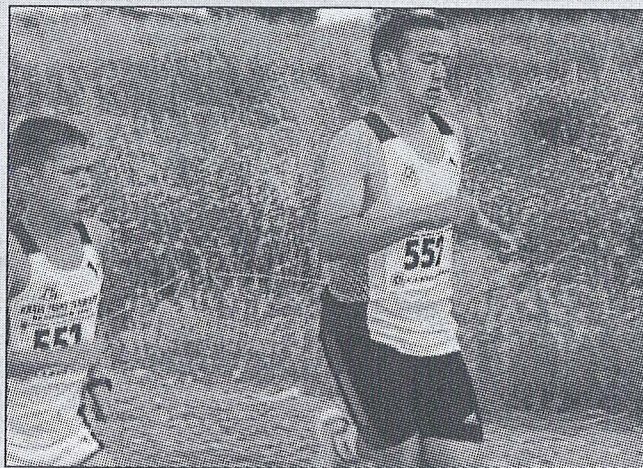
Moltes gràcies per la paciència i fins a la temporada que ve.

Cross festes de Cervera

El diumenge es va córrer al poble veí de Cervera el seu Cross de Festes, amb una nombrosa participació d'atletes del Baix Maestrat i amb uns boníssims resultats. Sobre un circuit d'entre 300 i 5000 mts segons categories va permetre el fer podium amb quasi totes les categories;

- Iniciació Fem. 3ª Ana Añó
- Iniciació masc 1er. Pol Noya
- Benjamí Fem. 1ª Pepa Fabregat
- Benjamí Masc. 1er. Marcos Añó i 3er Alex Segarra
- Aleví Fem. 1ª Anna Prats
- Aleví Masc. 1r Francisco Ferrer, 2a Jessica Lores
2n. Javi Giner, 3er. David León
- Infantil Fem. 2ª Cristina Ferrando
- Infantil Masc. Eric Noya, 2n. Iñaki Giner,
3er. Adrián Castillo
- Cadet Fem. 1ª Mirian Lores
- Cadet Masc. 1er. Adrià Badí, 3r Victor Escura
- Absolut Fem. 2ª Beatriz Ferrando (Playas CS)
3ª Rosa L. Arenós
- Absolut Masc. els primers classificats del Baix Maestrat foren José Ullastrell, Juan A. Lores i Joaquin Sabaté.

El dijous 29 de juliol es va fer un control a les Pistes Municipals d'Atletisme de Benicarló amb la participació de dos atletes del Baix Maestrat. Ruben Albiol en el 1500

MLL i Paco García en 100 MLL. També va participar l'atleta benicarlano del Barça Guillermo Palau en el 1500MLL. Aquesta mateixa vesprada es van lliurar a les pistes Municipals d'Atletisme, els diplomes d'assistència als participants de l'Escola d'Estiu d'Atletisme, activitat organitzada cada estiu per l'Ajuntament amb la col·laboració del Baix Maestrat, tant en la programació com amb la realització dels exercicis. Aquest any les monitores del Baix Maestrat han estat Rosana Aragonés i Elisabet Delshorts.

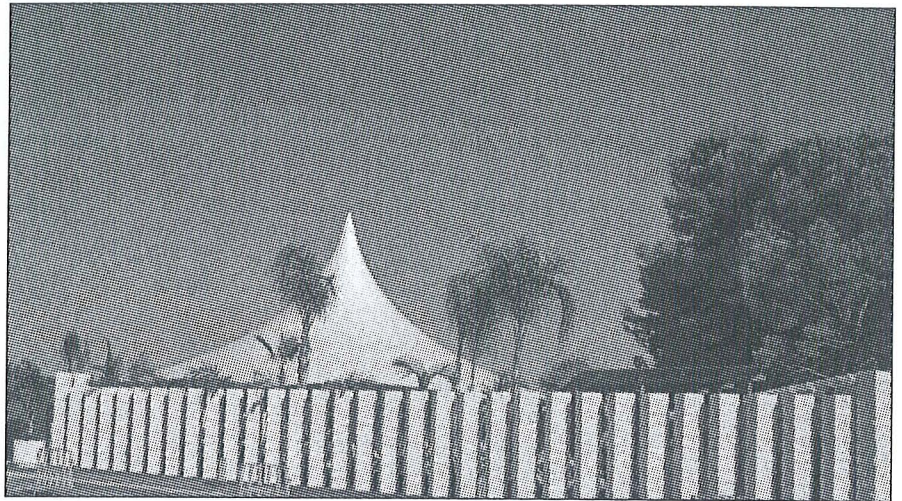
Centre Comercial Costa Azahar, més problemes de llicències d'obertura

Inauguren un altre local sense llicència

text NATALIA SANZ

La Policia Local de Benicarló ha comunicat al departament d'Urbanisme l'existència d'un local en el centre comercial que ha sigut inaugurat sense llicència d'obertura. El local, una discoteca a l'aire lliure, va ser inaugurat el passat 16 de juliol. Segons han informat fonts de la Policia Local, "Alcaldia els va advertir al matí que no podien obrir ja que no tenien la corresponent llicència". Cal destacar que els propietaris del local van difondre la inauguració dies abans per diversos mitjans de comunicació locals i comarcals.

A pesar de les advertències, el local va obrir les seues portes i eixa mateixa nit, la Policia Local es va personar en la discoteca i va requerir la llicència d'obertura als propietaris. Al comprovar que no tenia ella, es va alçar l'acta dels fets. Segons fonts de la Policia

Local, han sigut diverses les ocasions en què s'he alçat acta des de la inauguració. Ara l'informe s'ha remés al departament d'Urbanisme de l'Ajuntament de Benicarló "perquè es facen els tràmits oportuns".

La revisió de les llicències d'obertura dels locals que s'obrin a Benicarló és una de les tasques que realitza habitualment la Policia Local, que té competèn-

cies per a alçar actes en què es reflectixen les incidències que han observat en estos tràmits. No obstant, el treball dels agents acaba en eixe punt i els informes han de ser remesos a l'organisme oportú perquè done solució a la situació. En este cas, és el departament d'Urbanisme qui ha de pronunciar-se ja que d'ell depèn l'expedició de les llicències d'obertura i els permisos corresponents.

Nova edició de la Netweekend

A Benicarló ha començat el compte arrere per a la celebració de la segona edició de la NetWeekend, les jornades tecnològiques que pretenen difondre i fomentar l'ús del programari lliure. El termini d'inscripcions per a participar en la trobada, que tindrà lloc del dènou al vint-i-dos d'agost, ja s'ha obert i només dos-cents cinquanta privilegiats podran participar enguany en ella. La trobada està abonat per l'Associació d'Usuaris de Noves i experimentals tecnologies (AUNET) i els participants podran disfrutar de conferències, concursos de modding i de disseny, pre-

sentacions de productes, casos pràctics d'èxit en la xarxa i un ampli ventall d'activitats que es desenvoluparan al llarg de tot el cap de setmana. Enguany la Net estarà dedicada al GNU/ Linux i les xarxes sense fil.

Entre les novetats, destaca la possibilitat que es donarà a les associacions i entitats de Benicarló, que podran conèixer de prop el sistema de programari lliure a través de cursos, conferències i tallers que s'impartiran a partir del setze d'agost. El dia dènou la trobada s'obrirà per als participants que s'hagen inscrit. Fins al moment, setanta-cinc persones han confirmat la seua

assistència a l'esdeveniment. Una altra de les novetats és que, a més de la zona d'acampada que ja es va habilitar l'any passat, els participants podran optar a fer ús d'un servei de catering.

Entre les ponències que enguany es presentaran, els organitzadors destaquen la dels tècnics informàtics de l'Ajuntament de Benicarló, pioner en la implantació del programari lliure i reconegut a nivell nacional. En este sentit, la implantació del sistema ha aparegut publicada en el Llibre Blanco de Linux i des de l'organització de la NetWeekend, es vol reconèixer la labor que ha desenvolupat el consistori.

Mou el CD Benicarló

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Diumenge vinent comença el Benicarló els seus compromisos de pretemporada amb el clàssic partit que es juga tots els anys al camp del Càlig. Serà, ben segur, una bona ocasió per comprovar si es pot esperar alguna cosa dels set nous fitxatges. I serà també, sens dubte, una jornada històrica per a l'entitat calijona, ja que debuta com a vicepresident de l'equip blanc l'inclit Francisco Marzal Caldés. Es comprén que el carismàtic Llorenç no pot tindre suficient protagonisme per ací baix perquè hi ha qui no se'l vol vore per davant i, inquiet com és, se n'ha hagut d'anar a provar fortuna al secà. Reconec que aquesta és bona, de les millors que he vist en els darrers anys. El món del futbol d'aquestes subcategories nostres té aquests tocs de màgia que difícilment es podrien trobar entre ronaldinyos i sidans. És més, estic decidit a pujar-hi a presenciar algun partit durant la temporada; Llorenç és un home que ompli, que és impossible no notar la seua presència en un radi de centenars de metres. Diumenge perquè contra el Benicarló és de costellada, però quan serà el campionat i vagen a Càlig el Ràcing o la Peña Valencianista hi ha l'espectacle garantit. L'espectacle que siga, però espectacle. Com estic d'emocionat que em penso que despús-demà em mudaré i tiraré cap amunt; i això que fa anys que no vaig a aquell camp. Em penso

que alguna vegada ja ho he dit, està avivat de mosques i se'm mengen les cames. Però no passa res, em posaré pantalons llargs, carregaré el cotxe, i a Càlig.

Dissabte passat no vaig tindre ocasió d'assistir a l'acte de presentació de la plantilla del CDB. I no puc dir que no me'n vaig assabentar perquè cap allà les sis vaig vore Cristian Masip i Enriquet i em van dir que se n'anaven a l'ermita del Santo Cristo i que a les vuit i mitja presentaven a l'afició el primer equip i el juvenil. Vaig tindre una acalorada conversa amb el menut dels germans Masip sobre la conveniència o no d'entrar en un recinte sagrat amb pantalons curts, em va convèncer quan em va dir que li tapaven els genolls i que hi ha molts turistes que encara hi van pitjor. Siga com siga, no se'n va anar a casa i se'ls va canviar, no.

Preguntant per ací i per allà he sabut que la vesprada va ser pròdiga en abrandats parlaments. Van agafar la carxofa per adreçar-se al respectable una bona munió d'entranyables personalitats lligades, sobretot afectivament, amb els destins del CD Benicarló. Van mitinejar Xoco, Sisco, Marcos Marzal, Vicent Roca i Paco Esteller, tots ells, segons m'han dit, fregant un digne nivell de prudència i sense prometre altres coses que no foren treball i il·lusió. Bé, es veu que el porter Roca, deixat dur per l'emoció del moment o potser amb la intenció d'emocionar els assistents, es va fer cap avant i va assegurar que es lluitaria per l'ascens a tercera

divisió. És clar, si més no al principi, s'ha de ser ambiciós, no hem de ser pobres fins i tot per demanar, no ?

Durant aquesta setmana passada Xoco ha entrenat amb normalitat, durant quatre dies, quatre. Enguany el nostre entrenador vorà reforçada la seua tasca amb l'ajut del jove Eduardo Mata com a preparador físic. Tot un encert perquè ja se sap que en aquestes categories no guanya qui més o millor juga a futbol sinó qui més corre i durant més temps. És així, de veritat.

Altres novetats, a banda dels fitxatges que mig es van anunciar en aquesta pàgina fa un parell de setmanes, han estat les incorporacions de Carlos Batiste com a massatgista i del joventíssim Alberto Segarra Bueno com a segon entrenador de l'equip juvenil.

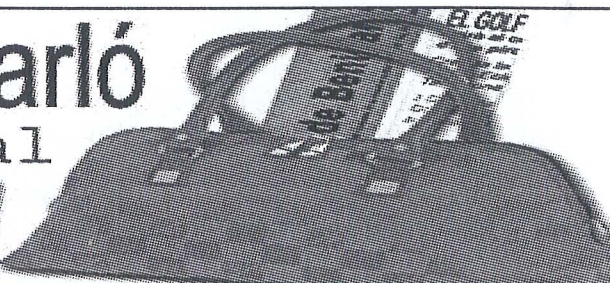
El proper dia dotze debutarà el Benicarló al Municipal de la Carxofa en un veritable duel fratricida contra la Peña Valencianista. No sé en sé exactament l'hora però ja l'esbrinaré. Com en algunes altres ocasions es donarà la terrible paradoxa que amb l'equip visitant hi haurà més jugadors benicarlondos que amb el CDB. Però malgrat això, tinc clar amb qui he d'anar.

I així és com estem. Si pujo a Càlig ja ho contaré i si no, no.

La Veu de Benicarló

amb l'esport local

subscriu-te !!

Juliol musical

text OLGA LLUCH / N. SANZ

E Cap de setmana mogut per a la banda de música Associació Musical "Ciutat de Benicarló". Divendres 30 es va dur a terme el concert audiovisual de música de cinema a la Plaça de l'Auditori. El repertori interpretat va correspondre a les seleccions musicals de *Batman*, *La Misión*, *Robin Hood*, *La máscara del zorro*, *Forrest Gump*, *Braveheart* i *Indiana Jones*. Totes elles van ser interpretades juntament amb imatges de les pel·lícules corresponents.

D'altra banda, dissabte a la tarda es va realitzar la recollida d'11 nous músics. Així, s'han incorporat a la banda: Joan Muyas Remolar (flauta), Paloma Sospedra Reverter (oboè), Josep Doménech Signes (clarinet), Javier Goñi Serret (clarinet), Sara Marqués Villarroja (clarinet), Beatriz Roig Colom (clarinet), Marta Gregori Forés (clarinet), Lucía Villarrubia Guijarro (clarinet), Guillem Fernández Gellida (saxo alt), Davinia Sospedra Alonso (saxo tenor) i Marc Lores Subirats (percussió).

I per tancar la programació de "Juliol Musical 2004", diumenge es

La banda de música al Palau de Congressos de Peníscola

FOTO ARXIU

va celebrar l'audició de la secció de fusta de l'Escola de Música "Ciutat de Benicarló".

Aranat

La compositora alemanya Rotraud Heller va presentar el dimarts a la nit a l'Auditori Municipal de Benicarló "Aranat", una composició que va ser interpretada per una orquestra de vint músics creada especialment per a l'ocasió. Josep Castelló va ser l'encarregat de dirigir la peculiar formació, integrada per músics de les províncies de Castelló i Tarragona fonamental-

ment.

Aranat constituïx una bellíssima composició de tretze peces musicals que beu de les fonts del minimalisme, de la música clàssica i de l'ètnica. I del Montsià, la comarca on viu la compositora, que assegura que l'obra la va compondre "passejant per les muntanyes i veient els paisatges". Rotraud pretén col·locar a l'espectador dins de si mateix, fent-ho reviure individualment la seua història d'una manera oberta. La instrumentalització eclèctica constituïx la ferramenta principal amb què l'autora construeix l'obra. Instruments de corda, metall, fusta, una percussió potent i tres veus femenines se citen en l'escenari per a oferir a l'espectador tot un món d'imatges audibles. Com a elements ètnics, apareixen un didgeridoo i la veu de la pròpia compositora, que exercix com a cantant.

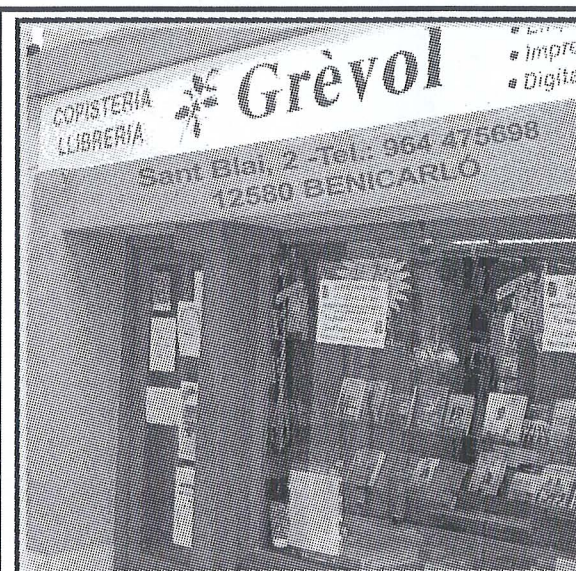
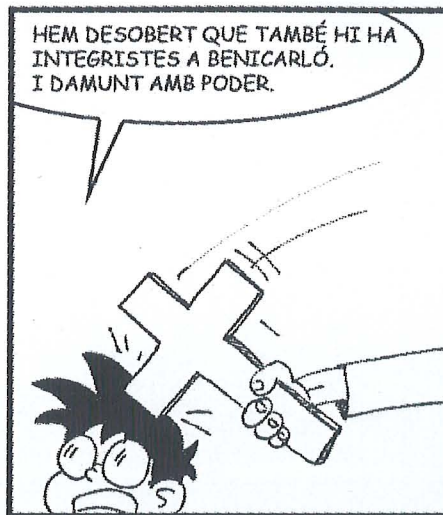
Encara que el piano és l'instrument central que narra l'obra, les composicions intercalen entre elles components ètnics marcats per la percussió i les veus. La introducció d'instruments electrònics, no obstant, situen l'obra en el nostre temps. En la presentació de Benicarló, l'actriu Anna Foix va ser l'encarregada de recitar els poemes que marquen el ritme de la composició.

Per Xavi Burriel

Integristes

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores